

Bon Nadal i joiós 2012

Comunitat Cristiana Carmelites Descalços

Sant Miquel, 44 — Badalona
Tel. 933 891 659 — Fax 933 896 001
badalona@carmelcat.cat

El dia a dia de la Província de Sant Josep de Catalunya
i Balears i de la nostra comunitat de Badalona als webs:

www.carmelcat.cat

i

www.carmelcat.cat/badalona

ESGLÉSIA DE LA MARE DE DÉU DEL CARME HORARI D'EUCARISTIES

Feiners: Matí: 8 (7,45: *Laudes*) i 9. Tarda: 19,30

Dissabtes: Matí: 8 i 9. Tarda: 19 i 20,30

Diumenges i festes:

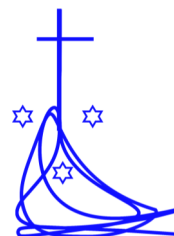
Matí: 9,30 (*Laudes i Euc.*), 11,30 i 12,30

Tarda: 19 i 20,30 (*castellà*)

Confessions: abans de les eucaristies

l'informatiu

Comunitat Cristiana
Carmelites Descalços de Badalona

Nadal 2011-Gener 2012 — Número 213

NIT DE NADAL

Dissabte 24, a les 7
i a 2/4 de 9 del vespre
missa vespertina

a les 11,30

El Poema de Nadal

Adaptació del poema
de Josep M. de Sagarra
en el 50è aniversari de la seva mort

a les 12,00

Missa concelebrada

Ressopó

Diumenge 25, Nadal de Nostre Senyor Jesucrist
Misses com cada diumenge

- Segueix la campanya del **Nadal Solidari**. A més de les accions fetes fins ara, el grup de Quart Món continua el seu programa de recaptació i distribució d'aliments. Tots hi podem contribuir amb aportacions al "cabàs solidari".
- El diumenge de la quarta setmana d'Advent és el dia de la col·lecta per **Càritas**. Procurem ser generosos.
- Recordeu que aquest any també tindrem "**Els Pastorets**". Aniran a càrrec dels monitors de l'esplai Cra-Crac que els representaran els dies 23 i 26 de desembre i 1 de gener.
- Els més grans de la casa, la gent de l'esplai "**Mar Blau**" tenen cura del pessebre de la nostra església que serà inaugurat la nit de Nadal.
- El dia 20, a les 20,00 h, tindrem la celebració comunitària del sacrament de la reconciliació.
- L'**Octavari de Pregària per a la Unitat dels Cristians** se celebra del 18 al 25 de gener. A Badalona, la trobada es farà a l'Església Evangèlica Baptista, carrer Sagunt num. 100, un dia a determinar.

AGENDA

DESEMBRE 2011

18 Diumenge IV d'Advent

Col·lecta especial Nadal del Pobre (Caritas)

20 *A les 8 del vespre: Celebració Comunitària Reconciliació*

24 *A 2/4 de 12 de la nit: Vetlla*

A les 12 de la nit: Missa del Gall

25 Nadal de Nostre Senyor Jesucrist

26 Sant Esteve

27 Sant Joan, apòstol i evangelista

28 Els sants Innocents

30 La Sagrada Família

GENER 2012

1 Santa Maria, Mare de Déu

2 Sant Basili el Gran i Sant Gegori Nazianzè

6 L'Epifania del Senyor

Eucaristies com els diumenges

7 Sant Ramon de Penyafort

8 El Baptisme del Senyor

15 Diumenge II de durant l'any

17 Sant Antoni, abat

18-25 *Octavari de pregària per la unitat dels cristians*

21 Sant Fructuós, bisbe, i Auguri i Eulogi, diaques, màrtirs

22 Diumenge III de durant l'any

23 Sant Ildefons, bisbe

24 Sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església

25 La Conversió de Sant Pau, apòstol

26 Sant Timoteu i Sant Titus, bisbes

28 Sant Tomàs d'Aquino, prevere i doctor de l'Església

29 Diumenge IV de durant l'any

30 *Formació carmelitana (Fundacions): Joan Badia*

31 Sant Joan Bosco, prevere

FORMACIÓ CARMELITANA

Joan Badia, carmelita

30 de gener de 2012, a les 21,30 h.

Fundació dels carmelites descalços

del llibre "Fundaciones" de santa Teresa de Jesús

SOCIETAT CORAL LA BADALONENSE

Dissabte 17 de desembre, a les 7 del vespre
participació a l'Eucaristia familiar

seguidament

PETIT CONCERT DE NADAL

Programa

LA CONQUESTA DEL PARADÍS
música de Vangelis, de la pel·lícula "1492"

MASITHI
tradicional de Sud-àfrica

ELDELWEISS
música de Richard Rogers,
de la pel·lícula "Somriures i llàgrimes"

EM LLIGA
de Johann Steurlein (segles XVI-XVII)

LA DANSA DE L'AMOR
sardana de Josep Voltas Viñas

JOIA EN EL MÓN
G.F. Haendel

Direcció: Andrea de Escalada

La llum de la pau de Betlem

La flama de la Pau de Betlem és un projecte que es va posar en marxa l'any 1989. Aquest projecte consisteix en propagar la Llum de la Pau per tot el món. El punt de partida es la cova de Betlem, el destí, il·luminar el món amb la Llum de la Pau.

La fórmula que es va triar per dur aquesta llum és semblant a la de la torxa olímpica, amb la diferència que el punt d'inici és Betlem en comptes del Mont Olimp, i que la torxa no s'apaga quan passa al següent relleu.

La flama s'encén a Betlem i un grup d'escoltes i guies austríacs la trasllada a Viena, on escoltes i guies de tot el món van a recollir-la per portar-la als seus respectius països. És un senzill gest de pau que simbolitza l'abast universal dels bons desitjos.

És també un clam contra les guerres i també contra les desigualtats i les injustícies. És un clam per la serenitat personal, per l'amistat, per l'amor, més enllà dels coneguts tòpics buits de sentit.

Una petita flama que corre de mà en mà fins a moltes llars, recordant-nos el nostre compromís personal i col·lectiu a seguir treballant per la PAU, en majúscules, amb totes les seves conseqüències.

Fa més de dos mil anys, va néixer a Betlem una llum que va omplir d'esperança a la Humanitat.

Els catequistes de la nostra comunitat l'han anat a recollir a la parròquia de Santa Maria i us la volem oferir. Amb aquest gest senzill podem il·luminar el cor dels altres i preparar-nos millor per acollir el seu proper naixement. El dissabte 17 de desembre, a les 19h., aquest gest arribarà a l'eucaristia familiar de la mà dels nostres infants perquè a la catequesi també volem fer-ne ressò.

El Misteri del Nadal

*Edith Stein,
santa Teresa Benedicta de la Creu*

Som en ple temps nadalenc. L'advent, que l'ha precedit com una estrella lluminosa en la foscor del cel nocturn, ha passat, potser per a alguns de nosaltres, massa de pressa. No ho ha fet en silenci com l'estrella posada sobre el pessebre de Betlem. Ha passat com un murmur i potser ens va espantar perquè no el vam poder comprendre ni treure l'entrellat

del que ens volia i podia dir. Resulta certament consolador que l'Església tingui en compte, igual que una bona mare, la debilitat dels seus fills i que hagi previst un bon nombre de setmanes per al temps del natalici. Així encara podem recuperar una mica del que s'ha perdut; i fins i tot no se m'acut res millor que restem una mica en silenci i girem la mirada a les setmanes passades.

Quan els dies es fan cada vegada més curts i comencen a caure els primers flocs de neu, llavors sorgeixen tímidament i callada els primers pensaments del Nadal. I de la paraula mateixa brolla un encís, del qual amb prou feines cap cor pot resistir-se. Fins i tot els fidels d'altres confessions i els no creients, per als quals la vella història de l'Infant de Betlem no significa res, es preparen per a aquesta festa pensant com poden encendre aquí o allà un raig de felicitat. És com si un càlid torrent d'amor es desbordés sobre tota la terra amb setmanes i mesos d'anticipació. Una festa d'amor i alegria –aquesta és l'estrella cap a la qual caminem sobretot en els primers mesos de l'hivern–. Per als cristians, i en especial per als catòlics, té un significat més gran. L'estrella els porta fins al pessebre on hi ha el Nen que porta la pau a la terra.

25 de desembre: Nadal

No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: Avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador, que és el Messies, el Senyor. Les seves senyes són aquestes: trobareu un nen en bolquers, posat en una menjadora” (Lluc 2,10-12)

1 de gener: Santa Maria

Els pastors anaren a Betlem i trobaren Maria i Josep amb el nen a la menjadora. Havent-lo vist amb els propis ulls, van contar el que havien dit d'aquell infant, i tothom qui ho sentia es meravellava del que deien els pastors. I Maria conservava aquests records en el seu cor i els meditava. (Lluc 2,16-19)

6 de gener: Epifania del Senyor

L'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria la seva mare i, prostrats a terra, li presentaren el seu homenatge. (Mateu, 2,9-11)

9 de gener: Baptisme de Senyor

Per aquells dies Jesús vingué des de Natzaret de Galilea, i Joan el batejà en el Jordà. A l'instant, quan sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell, i es va sentir una veu des del cel: “Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut”. (Marc 1,9-11)

3. Dicho me ha el padre fray Antonio que cuando llegó a vista del lugarcillo, le dio un gozo interior muy grande y le pareció que había ya acabado con el mundo en dejarlo todo y meterse en aquella soledad; adonde al uno y al otro no se les hizo la casa mala, sino que les parecía estaban en grandes deleites.⁽³⁾

4. ¡Oh, válgame Dios! ¡Qué poco hacen estos edificios y regalos exteriores para lo interior! Por su amor os pido, hermanas y padres míos, que nunca dejéis de ir muy moderados en esto de casas grandes y suntuosas. Tengamos delante nuestros fundadores verdaderos, que son aquellos santos padres de donde descendimos, que sabemos que por aquel camino de pobreza y humildad gozan de Dios.

(...)

Notes:

Capítulo 13

(1) En orden... cómo y por quién se comenzó la p. casa de la Regla primitiva de los descalzos c. - Véase este mismo giro en el n. 1: monasterio de la 1a Regla de descalzos.

(2) En el c. 3, nn. 16-17. La Santa escribió esta vez fray Juan de la.

(3) En realidad, sólo de fray Juan de la Cruz estaba satisfecha. Por dos veces ha dicho del P. Antonio que "con todo esto, no estaba muy satisfecha de él" (c. 3, n. 16), y que "todavía no estaba tan satisfecha del prior" (c. 3, n. 17).

(4) Llamábase D. Rafael Mejía Velázquez, como constaba en el libro primitivo de Duruelo.

(5) Al margen del autógrafo anotó Gracián: "Duruelo se llamaba el lugar".

(6) Cf. c. 3, n. 2 y c. 10, n. 4.

(7) De Duruelo a Avila había 8 ó 9 leguas de camino. Eran más nombrados los Duruelos de Segovia y Soria.

(8) Gente del agosto. No se atrevieron a quedarse en aquella alquería aquella noche, no solamente por el abandono y poca limpieza que había en toda la casa, sino más bien a causa de la gran cantidad de parásitos de verano que había en ella.

(9) La compañera era Antonia del Espíritu Santo, una de "las cuatro primitivas" de San José de Avila. El Padre era Julián de Avila, a quien la casa pareció "de gran pobreza, a manera de alcairía (= alquería)": Vida de Santa Teresa (Madrid, 1881, parte II, c. 8, p. 265.)

Capítulo 14

(1) La licencia de los dos Provinciales (cf. c. 13, n. 6)

(2) Salió para Duruelo a fines de septiembre de 1568.

(3) El P. Antonio llegó a Duruelo el 27/11/1568.

La propera intervenció en el curs de Formació Carmelitana serà a càrrec del pare Joan Badia, el qual ens parlarà de la materialització de la idea de santa Teresa de fundar convents de carmelites descalços masculins per consolidar la seva obra. És el que explica la santa en els capítols 13 i 14 del llibre de les *Fundaciones*, dels quals en presentem un tast.

Las Fundaciones

CAPÍTULO 13

En que trata cómo se comenzó la primera casa de la Regla primitiva, y por quién, de los descalzos carmelitas. Año de 1568.⁽¹⁾

1. Antes que yo fuese a esta fundación de Valladolid, como ya tenía concertado con el padre fray Antonio de Jesús, que era entonces prior en Medina, en Santa Ana, que es de la Orden del Carmen, y con fray Juan de la Cruz como ya tengo dicho⁽²⁾ de que serían los primeros que entrasen, si se hiciese monasterio de la primera Regla de Descalzos, y como yo no tuviese remedio para tener casa, no hacía sino encomendarlo a nuestro Señor; porque como he dicho ya estaba satisfecha de estos padres⁽³⁾. Porque al padre fray Antonio de Jesús había el Señor bien ejercitado un año que había que yo lo había tratado con él, en trabajos y llevándolo con mucha perfección. Del padre fray Juan de la Cruz ninguna prueba había menester, porque aunque estaba entre los del paño, calzados, siempre había hecho vida de mucha perfección y religión. Fue nuestro Señor servido que como me dio lo principal, que eran frailes que

comenzasen, ordenó lo de demás.

2. Un caballero de Avila, llamado don Rafael⁽⁴⁾, con quien yo jamás había tratado, no sé cómo que no me acuerdo vino a entender que se quería hacer un monasterio de Descalzos; y vínome a ofrecer que me daría una casa que tenía en un lugarcillo de hartos pocos vecinos⁽⁵⁾, que me parece no serían veinte que no me acuerdo ahora, que la tenía allí para un rentero que recogía el pan de renta que tenía allí. Yo, aunque vi cuál debía ser, alabé a nuestro Señor y agradecíselo mucho. Díjome que era camino de Medina del Campo, que iba yo por allí para ir a la fundación de Valladolid, que es camino derecho y que la vería. Yo dije que lo haría, y aun así lo hice, que partí de Avila por junio con una compañera y con el padre Julián Dávila, que era el sacerdote que he dicho⁽⁶⁾ que me ayudaba a estos caminos, capellán de San José de Avila.

3. Aunque partimos de mañana, como no sabíamos el camino, errámosle; y como el lugar es poco nombrado, no se hallaba mucha relación de él.⁽⁷⁾ Así anduvimos aquel día con harto trabajo, porque hacía muy recio sol. Cuando pensábamos estábamos cerca, había otro tanto que andar. Siempre se me acuerda del cansancio y desvarío que traíamos en aquel camino. Así llegamos poco antes de la noche.

Como entramos en la casa, estaba de tal suerte, que no nos atrevimos a quedar allí aquella noche por causa de la demasiada poca limpieza que tenía y mucha gente del agosto.⁽⁸⁾ Tenía un portal razonable y una cámara doblada con su desván, y una cocinilla. Este edificio todo tenía nuestro monasterio. Yo consideré que en el portal se podía hacer iglesia y en el desván coro, que venía bien, y dormir en la cámara.

Mi compañera, aunque era harto mejor que yo y muy amiga de penitencia, no podía sufrir que yo pensase hacer allí

monasterio, y así me dijo: "cierto, madre, que no haya espíritu, por bueno que sea, que lo pueda sufrir. Vos no tratéis de esto". El padre que iba conmigo, aunque le pareció lo que a mi compañera, como le dije mis intentos, no me contradijo.⁽⁹⁾ Fuímonos a tener la noche en la iglesia, que para el cansancio grande que llevábamos no quisiéramos tenerla en vela.

(...)

CAPÍTULO 14

Prosigue en la fundación de la primera casa de los descalzos carmelitas. Dice algo de la vida que allí hacían, y del provecho que comenzó a hacer nuestro Señor en aquellos lugares, a honra y gloria de Dios.

1. Como yo tuve estas dos voluntades⁽¹⁾, ya me parecía no me faltaba nada. Ordenamos que el padre fray Juan de la Cruz fuese a la casa, y lo acomodase de manera que comoquiera pudiesen entrar en ella;⁽²⁾ que toda mi prisa era hasta que comenzasen, porque tenía gran temor no nos viniese algún estorbo; y así se hizo. El padre fray Antonio ya tenía algo allegado de lo que era menester; ayudábasle lo que podíamos, aunque era poco. Vino allí a Valladolid a hablarme con gran contento y díjome lo que tenía allegado, que era harto poco; sólo de relojes iba proveído, que llevaba cinco, que me cayó en harta gracia. Díjome que para tener las horas concertadas, que no quería ir desapercibido; creo aún no tenía en qué dormir.

2. Tardóse poco en aderezar la casa, porque no había dinero, aunque quisieran hacer mucho. Acabado, el padre fray Antonio renunció su priorazgo con harta voluntad y prometió la primera Regla; que aunque le decían lo probase primero, no quiso. Ibase a su casita con el mayor contento del mundo. Ya fray Juan estaba allá.